

3. Ar Direktyvos 2013/32/ES 14 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyys arba šios nuostatos pirmtakas Direktyvos 2005/85/EB 12 straipsnio 1 dalies pirmas sakinyys draudžia taikyti nacionalinės teisės nuostatą, pagal kurią, Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte arba šios nuostatos pirmtake Direktyvos 2005/85/EB 25 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę įgyvendinančiai prieglobsčio institucijai priėmus sprendimą atmesti prieglobsčio prašymą kaip nepriimtina, aplinkybė, kad nebuvo asmeninio pokalbio su pareiškėju, nelemia šio sprendimo panaikinimo dėl pokalbio nebuvimo, jeigu pareiškėjas per apskundimo procedūras turi galimybę nurodyti visas aplinkybes, paneigiančias tokį sprendimą dėl nepriimtumo, ir, net atsižvelgiant į šiuos argumentus, iš esmės negali būti priimtas joks kitas sprendimas?

(¹) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013, p. 6).

(²) 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyva 2005/85/EB, nustatanti būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse (OL L 326, 2005, p. 13).

2017 m. rugpjūčio 28 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Stefan Rudigier*

(Byla C-518/17)

(2017/C 392/21)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: Stefan Rudigier

Kita proceso šalis: Salzburger Verkehrsverbund GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 (¹) dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų 7 straipsnio 2 dalis taip pat taikytina paslaugų sutarčių dėl keleivių vežimo autobusais sudarymui pagal šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies antrą sakinį vadovaujantis viešojo pirkimo direktyvose (Direktyva 2004/17/EB arba Direktyva 2004/18/EB) nustatyta tvarka?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar pareigos likus ne mažiau kaip vieniems metams iki konkurso paskelbti Reglamento (EB) Nr. 1370/2007 7 straipsnio 2 dalies a–c punktuose nurodytus duomenis pažeidimas reiškia, kad konkursas, įvykdytas viešųjų pirkimų direktyvose nustatyta tvarka pagal šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, nors ir nepaskelbus apie jį likus vieniems metams iki procedūros pradžios, turi būti laikomas neteisėtu?

3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar nacionalinė nuostata, leidžianti, kaip apibrėžta Direktyvos 89/665/EEB ⁽²⁾ 2 straipsnio 1 dalies b punkte, neanuliuoti konkurso, kuris laikomas neteisėtu dėl nepaskelbimo pagal Reglamento Nr. 1370/2007 7 straipsnio 2 dalį, prieštarauja Sąjungos teisės nuostatomis, kurios yra taikomos sutartims dėl viešųjų pirkimų sutarčių, kai toks neteisėtumas neturėjo lemiamos reikšmės viešojo pirkimo procedūros baigčiai, nes suinteresuotas operatorius galėjo laiku reaguoti ir konkurencija nebuvo iškraipyta?

⁽¹⁾ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007, p. 1).

⁽²⁾ 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (OL L 395, 1989, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246, klaidų ištaisymas OL L 63, 2016 3 10, p. 44).

2017 m. rugsėjo 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija/Ispanijos Karalystė*

(Byla C-569/17)

(2017/C 392/22)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama T. Scharf, G. von Rintelen ir I. Galindo Martín

Atsakovė: Ispanijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad iki 2016 m. kovo 21 d. nepriėmusi 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, nuostatas įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie juos nepranešusi Komisijai, Ispanijos Karalystė neįvykdė pagal minėtos direktyvos 42 straipsnio 1 dalį jai tenkančių pareigų;
- vadovaujantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi, skirti Ispanijos Karalystei 105 991,60 EUR už dieną periodinę baudą, skaičiuojamą nuo sprendimo, kuriuo konstatuojamas pareigos priimti Direktyvos 2014/17/ES nuostatas įgyvendinančius teisės aktus arba bet kuriuo atveju apie juos pranešti Komisijai neįvykdymas, paskelbimo dienos.
- priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Direktyvos 2017/17/ES 42 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad vėliausiai iki 2016 m. kovo 21 d. valstybės narės turėjo imtis šios direktyvos nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių. Kadangi Ispanijos Karalystė nepranešė apie direktyvos nuostatų perkėlimą, Komisija nusprendė Teisingumo Teismui pateikti ieškinį.